

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Znak: PNK.I.4130.137.2021

Kielce, dnia 10-01-2022

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2021 r. poz.1372 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LIV/1064/2021 Rady Miasta Kielce z dnia 2 grudnia 2021 roku w sprawie wprowadzenia opłaty za pobyt w Punkcie Pomocy Doraźnej Ośrodka Interwencyjno-Terapeutycznego dla Osób Bezdomnych prowadzonego przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Kielcach w części określonej w § 2.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 2 grudnia 2021r. Rada Miasta w Kielcach podjęła uchwałę Nr LIV/1064/2021 w sprawie wprowadzenia opłaty za pobyt w Punkcie Pomocy Doraźnej Ośrodka Interwencyjno-Terapeutycznego dla Osób Bezdomnych prowadzonego przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Kielcach. W toku badania legalności uchwały pod względem zgodności z prawem, organ nadzoru stwierdził, że uchwała w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Podstawę prawną niniejszej uchwały stanowi przepis art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t. j. Dz.U. z 2020 t. poz. 1876 ze zm.) Zgodnie z jego treścią opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

Rada Miasta Kielce w § 2 uchwały postanowiła, że „*Opłata za pobyt w Punkcie Pomocy Doraźnej nie ponoszą osoby, których dochód nie przekracza kryterium dochodowego określonego w art. 8 ust.1 i art. 9 ust.1 i 2 ustawy o pomocy społecznej.*”

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Zdaniem organu nadzoru, wskazana wyżej podstawa prawna nie daje organowi stanowiącemu gminy kompetencji do uchwalenia kto „nie ponosi opłaty za pobyt w Punkcie Pomocy Doraźnej”. Ustawodawca w art. 97. ust. 1 ustawy o pomocy społecznej zdecydował o tym, kto nie ponosi opłat za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Z przepisu tego wynika, że nie ponoszą opłat, osoby jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego. Art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, przewiduje obligatoryjne zwolnienie z opłat i zbędne jest precyzowanie niniejszego zapisu w uchwale Rady Miasta Kielce. Ponadto nadmieniam, że ustawa o pomocy społecznej wskazuje w art. 8 ust. 1 kryteria dochodowe, od których uzależnione jest prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.

Przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Redagowanie jej zapisów powinno nastąpić zgodnie z wytycznymi zawartymi w załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz.U. z 2016 r. poz.283 – zwanego dalej „ZTP”). Stosownie do § 143 ZTP do projektów aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale I w rozdziałach 1-7 i w dziale II, a do przepisów porządkowych - również w dziale I w rozdziale 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. W związku z czym, Rada Miejska w Kielcach powinna wziąć pod uwagę przepis § 137 ZTP, który stanowi, że „W uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw oraz przepisów innych aktów normatywnych”. Uchwalony w § 2 uchwały zapis stanowi niemalże powtórzenie zdania drugiego art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

Organ nadzoru przyjmuje za własne stanowisko reprezentowane w Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedzibą w Łodzi z dnia 13 maja 2021 r. II SA/Łd 97/21 zgodnie z którym „Akty prawa miejscowego nie mogą zawierać powtórzeń ustawowych ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami prawidłowej legislacji. Rada gminy nie może jeszcze raz normować materii uregulowanych w obowiązujących ustawach, a uchwała zawierająca takie unormowania, jako istotnie naruszająca prawo, powinna być uznana za nieważną w części, w jakiej zawiera takie regulacje. Powtórzony przepis ustawy będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może w istocie prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W sytuacji gdy w jednym akcie następuje pomieszczenie materii ustawowej i tej, którą winien normować regulamin w granicach ustanowionego upoważnienia ustawowego, dochodzi do obniżenia rangi przepisów ustawowych do rangi przepisów prawa miejscowego. Ponadto porządek

prawny narusza modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu – co dopuszczalne jest tylko w granicach wyraźnie przewidzianego upoważnienia”.

W związku z powyższym stwierdzenie nieważności uchwały w części jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Podpis
Zbigniew Koniusz
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1830817.4783643.5900991
Nazwa dokumentu	rozstrzygniecie nadzorcze.pdf
Tytuł dokumentu	rozstrzygniecie nadzorcze
Sygnatura dokumentu	PNK.I.4130.137.2021
Data dokumentu	2022-01-10
Skrót dokumentu	D8EEA2216A5158B130CDEA73B8ADA845C83A7FF7
Wersja dokumentu	1.4
Data podpisu	2022-01-10 12:54:17
Podpisane przez	Zbigniew Adam Koniusz Wojewoda Świętokrzyski
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.104.37.37.33866

Data wydruku: 2022-01-10

Autor wydruku: Sekretariat WPNiK w zastępstwie za Antoszevska-Mazur Izabela (Inspektor - Justyna Janik)